

לנדבת העצים היהת מחוסור בעצים למחערכה, ונראה,
27 אףו, שכן הם היו "מתנדבים משליהם".
28 ג) לדעת רשי – איזה קרבן הקריבו על המזבח? 29
ה).

הסביר למחלוקת בין רבינו להכמים

הסביר לכך הוא: לדעת חכמים, הלומדים מ"קרבן"
30 – מלמד שמתנדבין עצים, ישnen, באופן כללי, שתי
31 שיטות לגבי דין העצים. רבינו גרשום³⁵ אומר: "וקסבר
32 תנא-קמא דאותן גזירין קריבין להקשר הקרבנות על
33 הערכיה". וכך נראה גם מדברי הרמב"ם בפירוש
34 המשניות³⁶: "לפי שהכרחי להביא בכל יום שני גזירין
35 נוטפים על המזבח לא פחות מכך...".³⁷ לעומת זאת
36 סובר הראב"ד³⁸, שלדעח חכמים הוקרבו העצים בפנים
37 עצם. אבל גם לשיטת הראב"ד הכרחי לומר, שהעצים
38 לא היו, לדעת חכמים, קרבן גמור³⁹ (כדעת רבבי).⁴⁰
39
40 ויש-לומר, שבחלוקת שבין רבינו להכמים, נוקט כל
41 צד בשיטתו, כמו כי במספר מחלוקת בין רבינו לרבר-
42 פלוגתייה, ובמיוחד עם רבנן: אם ביטוי בתורה או
43 בדברי תורה (ובודומה לכך גם בלשון בני-אדם,
44 כدلולן) צריך לפניו: א) דוקא כפשוטו ממש (ב) לכל
45 פרטיו, או שאפשר לפרש רק בחלק ממשמעויתיו או
46 פרט אחד בלבד.

47 ובענינו: לדעת רבבי, כיון שלומדים מן הביטוי
48 "קרבן מנחה" שעצים "מרקדי קרבן" וש"מתנדבים
49 עצים", ובמיוחד כאשר מצוי בתורה הביטוי "קרבן"
50 העצים⁴¹, צריך לפניו כפשוטו, שהעצים עצם הם

1 והענית ובעשה מלאכה, ודבר זה מתנהג". כלומר,
2 "קרבן העצים" איןנו קרבן של עצים, אלא בזמן
3 שהbijאו עצים "למערכה" הביאו גם "עלות נדבה",
4 שנקרו "קרבן העצים" – הקרבן שהובא עקב העצים.
5 הריטב"א²⁷ מסביר: "שהיו מבקרים בזבח לפני
6 עצמו מן העצים שהתרבו (שהתנדבו)²⁸ וזה היה קרבן
7 העצים, וכן אמרו... שני גזירין היו קרבן עם תמיד
8 של בין העerbאים וזהו מוכחה כי קרבן עצים ממש הוא"
9 – שהעצים עצם הוקרבו כקרבן.²⁹

10 רשי מפרש במשנה³⁰, שביהם שבו "כהנים והעם
11 מתנדבים להביא עצים והוא מקריבים קרבן אותו היום
12 ואפלו היו עצים הרבה ל獻ת המזבח היו אלו מתנדבין
13 ומקריבין באלו ט' זמינים". מפירוש רשי³¹ נראה,
14 לבארה, כדעת הרמב"ם, שלא העצים הוקרבו כקרבן,
15 אלא הוקרב קרבן אחר, וכמפורש במקום אחר³¹
16 "משפחות של ישראל שקבעו להם ימים בכל שנה
17 להביא עצים למקדש לצורך המזבח ומביין קרבן
18 עצים עמהן". אבל רשי אינו מפרש אייזה קרבן הובא.
19 וצריך להבין: א) לדעת הרמב"ם (ווש"י) – מנין
20 יודעים ש"קרבן העצים" איןו כפשוטו, אלא קרבן עקב
21 נדבת העצים, והרי וואים שהעצים ל獻ת המזבח נקראים
22 קרבן, כדבריו המפורשים של הרמב"ם עצמו³²?
23 ב) מצד שני, לדעת הריטב"א, שהעצים היו קרבן³³
24 על המזבח צריך להבין: נאמר במפורש שהעצים
25 הובאו כי "לא מצאו עצים בלשכה ועמדו אלו והתנדבו
26 משלהם וכן התנו נבאים שביניהן...", ככלומר, הסיבה

(ב) במשנה הענית שם (כו, א) בשם י"א. וראה פ"י מלוניל שם
(כהובא במלא"ש הענית שם) "ויל שלא היו מקריבין וכו'".

(28) ברטיב"א נדפס "שהתרבו" ובהגותה ב. ל. שם הגי "שהתנדבו".

(29) ובאזור ה"ג הענית – תשובה ע' (34) "קרבן עצים חכמים תקנו
כמה שנוח כימי הר עלי עצים לא יפיקת משני גזירים ותניא קרבן מלמד
שהתנדבין עצים וכמה שני גזירים וכו' והגורלו הפלנו על קרבן העצים".

רואה פ"י משא לירושלמי שאלים שם בפי דבורי היישלמי מתניתא
פליגא על ר"ג. רקמן הערתא.

(30) הענית כו, א. ד"ה חזעה.

(31) מגילה ה, א. ובשינוי ל' קצת ברש"י על הר"ף מגילה שם.

(32) רפ"ד מהלכות מע"ק, ובכס"מ שם מצין "בسفירה פ"ט".

(33) וראה גבורת אריה הענית במשנה ד"ה "קרבן עצים" דקהשה

עמ"ש הריטב"א "וכן אמרנן כי שני גזירין היו קרבין עם תמיד של

בין העerbאים" דהא ב' גזיר עציים הובם לתלמידים ולא נדבה כר.

(34) גם צלח"ב האריכות בפרש"ש הענית יב, א ד"ה שי"ט דמסים

"במש" מנוחת אמרנן המתנדב עצים לא יפקות משני גזירים ועצים טענוןן

קמיצה טענוןן הגשה וכו'" ולכארה א) למא נפק'ם שם. ב) זהו לפי

דעת רבוי ולא כהכלתא – דעת רבנן. ג) את' שנוגע להפי' קרבן העצים

הו"ל לפרש במשנה הענית (כו, א) בפירוש ענן קרבן העצים ולא בך

יב, א שם הוא דרך אגב לענן התענית בו ולא השלמנוהו (ת"ב שחול
בשבתו) מפני שי"ט שלנו – בהלכות ודיני תענית.
35 למנוחות קו, ב.

(36) (ו) ירושלמי שאלים (ובתענית ומגילה) שם "במכשייר קרבן"
ובמפרשים שם.

(37) כ"ה בהזאת אפקה. ובפרטם לפניו בשינוי לשון.
38 בפירושו לח"כ תנ"ל "מנון שהיחיד מתנדב עצים". וראה קרבן
אהרון שם. ולהעיר מלשון רשי' נחמי שם קרבן העצים – תקרובת של
עצי המזבח למזבח".

(39) ראה תוד"ה מלמד מנוחות כ, סע'ב.
40 בראב"ד שם לדעת רבנן הבאין בפ"ע לפינן להן מעיצים הבאים
עם הזובה כו' אבל עצים דאייהו גופיוו איקרי קרבן יוןיך דכתיב במנוחה
קרבן מנחה לעצים וכו'. וראה ק"א שם.

ובשתמם ק' מנוחה עה"ג שם (אות א' גליון) "רבבי כו' ויש לה קדושת
הגוף דאיילו רבן אין לה קדושת הגוף יכול לפדותה, אבל לרבי הוי
קדושת הגוף ממש מנחה". ובתוד"ה יצאו (שם כ, א) דרבוי יש
בעצים משומן נותר ופיגול.

(41) ראה לעיל הערתא 15.